

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VII. B. Virgo gemit puerum maternis æurnis non posse reuocari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA VII.

B. Virgo gemit puerum maternis
ærumnis non posse reuocari.

1. B. Virginis ex absentia pueri maror.
2. Interrogat quid causæ sit, cur domo emanat.
3. Queritur sibi Filium non reddi; uti antiquis Patriarcharum matribus.
4. Adferit eo, quo fuerit Isaac immolandus gladio, sibi pectus effodi præ dolore.

G Natus abest, aberitque diu; bis abortus Eous
 Testis, & alternas luna remensa vias,
 Heu! fuga spem vitæ, sed mors rapit inuida vitam;
 Hinc nequit ægra parens viuere, siue mori.
 Ergo celer varijs Gnatum vestigat in oris,
 Si dat fræna timor; fert pede calcar amor.
 Hinc dubium cor mille secat mens nescia curis;
 Seu quæ ferre gradum, siue referre velit.
 Dæin gemit; & genitrix, quam cura remordet amoris,
 His lacrymis dulces exprimit icta preces.
 Quid? necdum te matris honos, aut gratia tangit?
 Nec pax virginæ quæ sedet alta sinu?
 Nec memoy hinc, vt sæpè, redit nunc matris imago?
 Vt fugis ipse, mei sic quoque cura fugit.
 Tene ego sancte Puer, deserto in littore liqui?
 Te nec ego pondus sedula dulce tuli?
 An tibi non placidis adrisi semper ocellis?
 Dic, vbi non pressi mollibus ora genis?
 O quoties facili (quod & ipse fatebere) dextrâ
 Expressi bibulis vbera catta labris!
 Sed quid? abest, & abesse iubet sors inuida IESVM:
 Aura nec vlla refert, fama nec vlla canit.
 Sara suum Solymo de monte recepit Isaacum,
 Qui iacuit crudæ victima panæ neci,

Grandæuo

Heu! quid agam? volueri spargam pede deuia curas?
 An potius curis steter manus apta meis?
 Quidquid erit; pingam, via quem rapit inuia, IESVM:
 En lacrymæ; his pingam: pingere iussit amor.
 His sed aquis ignis comes adfluit acrior Ætæ,
 Ignea, prô! oculos vret imago meos.
 Parrhasius malim stylus vt mihi reddat amantem,
 Qui bibit è conchâ verficoloris decus.
 Ars potius solis radio sed pingat, & auro:
 Nobilius radius ducat vt artis opus.
 Ac picturato quisquis flos rorat ab imbre,
 Discolor è succis imbibat hinc decus.
 Quasque preces moriens roseis exspiro labellis,
 Exprimat has pictæ purpura docta rosæ,
 Purpureis folijs alter tunc appluat humor,
 Tristis & inde color, deque colore dolor.
 Lilia nec desunt, casti quæ conscia partus
 Caudorem lacrymis sæpè bibere meis.
 Nec vos ô violæ tacitas vernare per herbas
 Mœsta sinam; mœsto discite flore queri.
 Nec te puniceâ mi pulcher amelle coronâ
 Flere sub imbre velim; ni mea damna gemas.
 Denique, quisquis hinc vario flos pulcher ocello,
 Da lacrymis pictas, Iridis instar, aquas.
 Sic rudis ante, nouum cui flos decus addit, imago
 Pulchra, mihi pulchri fructus amoris erit.
 Tum demum facili stillabo liquore figuras,
 Quas bibat agnatis vda tabella notis.
 Quid moror? en, docili stylus illinit imbre colorem;
 Pulchra verecundis floret imago genis.
 Hei mihi! sed digitum pungit, dum pingit IESVM;
 Improba quæ blando flore latebat apis.
 Istud erat, votis quod amor pius omnibus ambit,
 Abs ape vulnus amo: vulnera melle fluunt.
 Flos hic, apisque mihi Gnati florentis imago est;
 Hinc vbi floris odor me trahit; icit apis.
 Vrit enim stimulis me nunc amor, ante voluptas;
 Natus amore dolor, mellis ac instar erit.

(a) Hirundo

(a) *Hirundo chelidoniâ suos pullos oculat: ut loquitur Tertull.*

(b) *Ciconia, quia parentes suo fessas alit, dicitur à Petronio pietatis cultrix.*

ELEGIA IX.

B. Virgo in querendo Puerum suum studium describit: monet; variarum rerum exemplo, ad Matrem ut redeat.

O nimis indignam Puerum procul exule sortem!
 Qui mihi prima dedit gaudia, prima rapit.
 Iamque fugit, fugientisque pios abrumpit amores,
 Vinculaque alternâ nexa, renexa manu.
 Ergo suos extinguet amor, quos educat, ignes?
 Et gelidas flammis, quas parit, addit aquas?
 Acrius erepto sed enim dolor ardet alumno:
 Quâ licet errantem per sua regna sequar.
 Quò via cumque vocat, rapidas huc flecto quadrigas,
 Quaque trahunt fluctus, hac mihi remus abit.
 Non petra septa rubis, non mons, non sylva: nec amaris
 Præpedient auidos in rata vota gradus.
 Sed quid ego tristis sequor omnibus exsul in oris,
 Nescia tam longas Virgo secare vias?
 Ad viduam potius, mi Gnatè, recurre parentem;
 Est sinus, & dulci gratia multa sinu.
 Adnocat in riuos errantem rusticus vndam,
 Et sequitur sulcos mobilis vnda suos.
 Errabunda breuem iubet ire flagella sub vltimum
 Vinitor, & laxum falce coercet iter.
 In varias dociles ramos quisnam erudit artes?
 Quâ velit, ire iubet; quaque iubentur, eundem.